

ЦУЦУЛАНЪ

Слушай, учителъ твои
той съ това ви само плаши.
Що ви въ школото учиха
азъ не искамъ и да зная.
Знамъ, когато се играе —
отъ прахътъ се само киха.
Нищо друго азъ не знамъ —
та-ра, та-ра, та-ра-рамъ!

ИВАНЧО

(като се доближава до него — отдръпва се, сежне
се съ жърпичката си и си изтрива носа)

Тфу!.. Тфу!..
Какъ нечисто се държиш!
Отдалече ти воняш!
Неомитъ си, неопранъ —
толкозъ ли си неразбранъ —
съ тази нечиста, мръсна риза
чудя му се какъ излиза!
Той отъ какъ се е родилъ
въ тази риза сякашъ билъ!

ЦУЦУЛАНЪ

(спокойно се усмихва)
Та не щѣшъ ли часъ по часъ
ризи да меня, катъ васъ.

ИВАНЧО

(като оглежда)
Дрехитъ си погледни.
съ други, братко, ги смѣни!
Масло, мръсотии, калъ —
що по тѣхъ не си събралъ?

ЦУЦУЛАНЪ

(като си потупва панталонитъ)
Тѣ, макаръ, че сж непрани,
но сж още несъдрани.
Да, когато ги износя,
вѣрвай, други ще изпрося.

ИВАНЧО

Искашъ ли да бждешъ здравъ,
читавъ, бодъръ и коравъ —
и щастливъ до старини,
братчето ми, запомни:
отъ нечистото въ свѣта
често идва болестъта.
Чистота пази навредъ —
дрехитъ си най-напредъ.
Мий ти често твойто тѣло
и отдѣлно и изцѣло.

ЦУЦУЛАНЪ

Тѣй обичашъ да си врешъ
ти по всичко своя нощъ.
Мий се, драги, колко щѣшъ!
Азъ не права и въпросъ,
Всѣки мисли, че е правъ.

ИВАНЧО

Но да бждешъ читавъ, здравъ..

ЦУЦУЛАНЪ

(махва съ ржка, съ което го прекъсва)
Твойто твое, мойто — мое!..

ИВАНЧО

Гребенъ знае ли какво е,
Твойта рошава коса?

ЦУЦУЛАНЪ

Пакъ си пѣхна ти носа!
Гребенъ що е тя не знае!
Знамъ азъ съ него да играя —
малъкъ ли съмъ азъ хитрецъ:
зжбъ следъ зжбъ и до зжбецъ
(показва съ ржка)

Тѣй ги чупя — що да права?..
и го хвърлямъ съ много здраве!
(показва съ ржка)

ИВАНЧО

Думитъ ми разбери —
тѣ сж благи и добри:
искашъ ли на тоя свѣтъ
съ здраве ти да си богатъ —
чистота навредъ пази,
а нечистото мрази.
Тамъ се крие болестъта,
а следъ нея и смъртъта.
Тазъ поука ще ти дамъ.
Но да видишъ ти и самъ —
на, чети и въ тази книга.

ЦУЦУЛАНЪ

Много бѣбришъ! Хайде стига!
Книгата ти не желая..
азъ не искамъ и да зная
книгата ти тѣй учена..

(Захвърля му книгата. Следъ това взема метлата,
сгъва на нея и почва да го дразни)

Ту-ри-ру-ри... Тра-та-та —
на ти тебе чистота!..

(Иванчо се навежда и си взима книгата)

Ту-ри-ру-ри... Тра-та-та —
на ти тебе чистота!..

(Обикаля около него)

ЗАВЕСА

Втора сцена

Пакъ на сжщото мѣсто

ЦУЦУЛАНЪ

(седналъ на единъ камъкъ и се привива отъ болки)

Охъ, душицата ми знай,
братчето ми, ай-ай-ай!.. (присвива се)